

கணபதி துணை.

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

நல்லார்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்.

செய்த உரையுடன்

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஒன்பதாம் பதிப்பு.

பரிதாபி ஓபங்குனிமீ.

(Copyright Registered.)

கணபதி துணை.

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி

மு ல மு ம் உ ர ய ம்.

கா ப் பு.

கொற்றவருணனை நின்றன் னுழக்கியகொக்குருவைச்
செற்றவருணனையன்னசெவ்வேற்படைச்செந்திலர்க்கு
முற்றவருணனையந்தாதியென்றுமுதிர்மதப்பேர்
பெற்றவருணனையானனத்தாதியைப்பேசுவனே.

இதனது பதப்பொருள். அன்று கொற்ற வருணனை நின்று
உழக்கிய கொக்குருவைச் செற்ற - (யுத்தஞ்செய்த) அக்கால
த்து வெற்றியையுடைய சமுத்திரராசனைக் (கடலிடத்தே) நின்று
கலக்கிய மாமரவடிவாகிய சூரபத்மனைக் கொன்ற—அருணனை
அன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலர்க்கு - சூரியனைப்போன்ற
சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் முரு
கக்கடவுளுக்கு—வருணனை அந்தாதி முற்ற - (நான் பாடத்தொ
டங்கும்) வர்ணனையையுடைய இந்நிரோட்டகயமகவந்தாதியா
னது (இடையூறின்றி) முடியும்பொருட்டு,—என்றும் முதிர்
மதப்பேர் பெற்ற அருள் நனை - எக்காலத்தும் முதிர்ந்த மதநீ
ரென்று (உலகத்தார் சொல்லும்) பெயரைப் படைத்த அருள்
வெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற—ஆனனத்து ஆதி
யைப் பேசுவன் - யானைமுகத்தையுடைய கணபதியை (யான்)
துதிப்பேன். என்றவாறு. ஏ - ஈற்றசை. அந்தாதியானது முடி
யும்பொருட்டுக் கணபதியைத் துதிப்பேனெனக் கூட்டுக. நிரோ
ட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும் யமகமுமாகப் பாடப்ப
டும் அந்தாதி. நிரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற்பிறக்கும்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் வாராமற் பாடப்படுவது. யமக
மாவது அடிமுதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்துமுதற் பத்தெ

முத்தீராக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது. இப்பிரபந் தத்தின் முதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோ ட்டகமும்ன்று, யம்கமும்ன்று, திருக்கெனக் கண்டுகொள்க. திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழித்து இரண்டெழுத்துமுதற் பன்னிரண்டெழுத்தீராக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப் படுவது.

யானைக்கண்டங்கரிசென்றேத்தெழிற்செந்திலின்றடைந்தே
யானைக்கண்டங்கரியற்கங்கயிலையையேத்ததகை
யானைக்கண்டங்கரிசேரெண்டிக்காக்கினற்கீநலிசை
யானைக்கண்டங்கரிதூகியசீர்க்கதியெய்தினனே .

இ - ள். யானைக்கண் தங்கு அரி சென்று ஏத்து எழிற் செந் தில் இன்று அடைந்து - வெள்ளையானையின்மேல் இருக்கின்ற இற்திரன் போய்த் துதிக்கும் அழகினையுடைய திருச்செந்தூரை இன்றைக்குச் சேர்ந்து, —யான் - நான்—ஐக்கண்டம் கரியற்கு- அழகையுடைய கழுத்துக் கரிதாகப்பெற்றவரும்—அம் கயிலையை எத்த தகை ஆன் ஐக்கு - அழகிய கைலாசகிரியைப்போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவு ளும்—அண்டம் கரி சேர் எண்டிக்கு ஆக்கினற்கு - அண்டங் களையும் அட்ட கஜங்கள் பொருந்திய அட்டதிக்குக்களையும் சிருட் டித்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—ஈ நல் இசையானைக் கண்டு - (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கீர்த்தி யையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து, —அங்கு அரி தாகிய சீர்க்கதி எய்தினன் - அவ்விடத்தே (யாவர்க்குங் கிடை த்தற்கு) அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோகூத்தை யடைந் தேன். எ - று. நான் சுப்பிரமணியசுவாமியைத் தரிசித்து மோ கூத்தை யடைந்தேனெனக் கூட்டுக. (க)

தினகரனந்தநனியிலங்காநின்றசெய்யநற்செந்
தினகரனந்தநிதியாயினனடற்சீரயிலேந்

தினகரனந்தகனைச்செற்றதாளர்திகழ்கனகா
தினகரனந்தநடனர்தனயனென்சிந்தையனே.

இ - ள். தினகரன் நந்த நனி. இலங்காநின்ற செய்ய நற்செ
ந்தில் நகரன் - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரகாசிக்கின்ற
செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னும் நகரத்தையுடைய
வரும்—நந்தம் நிதியாயினன் - நம்முடைய செல்வமாயினவ
ரும்—அடற்சீர் அயில் ஏந்தின கரன் - வலிமையையுடைய சிறப்
பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையுடையவரும்,—அந்தக
னைச் செற்ற தாளர் திகழ்கன காதில் நகர் அனந்தன் நடனர்த
னயன் - இயமனை வதைத்த பாதங்கனையுடையவராகியும் விள
ங்குகின்ற பாரத்தையுடைய செவிகளிலே அசைகின்ற அனந்த
னைய குண்டலத்தையுடைய நடேசராகியு மிருக்கின்ற பரமசி
வனுடைய குமாரருமாகிய-முருகக்கடவுளானவர்—என் சிந்தை
யன் - என் மனத்தின்கண் இருக்கின்றனர். எ - று. (௨.)

சிந்தனையாகத்திசையந்தணர்க்கிறைசேரகங்க
சிந்தனையாகத்தரையளித்தாடரைசென்றிரந்த
சிந்தனையாகத்திடையையந்தான் நந்தசேயளியாற்
சிந்தனையாகத்தநற்செந்திலாய்நினைச்சோந்தனனே.

இ - ள். சிந்தனையாகத்து இசை அந்தணர்க்கு இறை - தங்
கள் மனமானது வேள்வியின்கண்ணே பொருந்தப்பெற்ற பிரா
மணர்கட்குத் தலைவரே,—சேர் அகம் கசிந்து அனை ஆகத் தரை
அளித்தாள் - பொருந்திய மனங்கசிந்து மாதாவாக இப்பூமி
யைப்பெற்ற உமாதேவியையும்—சென்று தரை இரந்த சிந்தனை-
(மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திலே) போய்ப் பூமியை யாசித்த
வாமனருபத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்—ஆகத்திடை
இயைந்தான் தந்த சேய் - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதி
யும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற சூமா
ரரே—அளியால் சிந்து அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்
தைப் போன்றவரே,—கத்த - கருத்தாவே,—நற்செந்திலாய் -

சு

திருச்செந்திலந்தாதி.

நன்மையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நினைச் சேர்ந்த
 னன் - உம்மை (யான் வந்து) அடைந்தேன். எ - று. என்னைக்
 காத்துக்கொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அன்னை நினை
 என்பன அனை நினை என இடைக்குறைந்து நின்றன. (ங)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரந்தரத்தசைகே
 தனத்தலங்காரநிகழரங்காடச்செய்தன்னினயத்
 தனத்தலங்காரதராயியங்கத்தக்கதன்செந்திற்கந்
 தனத்தலங்காரனையானயனேத்திடத்தங்கினனே.

இ - ள். தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியர் - முலையினி
 டத்து அசைகின்ற முத்துமாலைகள் நிறையப்பெற்ற பெண்கள்—
 அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்கு ஆட -
 ஆகாயத்திலே அசைகின்ற கொடிகளையுடைய அழகு விளங்கு
 கின்ற சபையின்கண்ணே நடிக்கவும்,—செய் தன்னின் நயத்த
 நத்து அலம் கார் அதராய் இயங்கத் தக்க தன் செந்தில் கந்தன் -
 வயல்களிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள் கலப்பைச்சா
 லிலே நிற்கின்ற சலமானது வழியாக அதிலூர்ந்து செல்லவுந்
 தக்க குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கந்தசுவாமி
 யானவர்—அத்தலம் கார் அனையான் அயன் ஏத்திடத் தங்கி
 னன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேகம்போலும் விஷ்ணுமூர்த்
 தியும் பிரமதேவருந் துதிக்க இருந்தருளினார். எ - று. அலம்
 ஆகுபெயர். (ச)

தங்கந்தனங்களடையத்தனியெனைத்தள்ளியங்கே
 தங்கந்தனங்கடரச்சென்றனரமிந்தாரிலைகா
 தங்கந்தனங்களலர்காக்கணுரெழிற்றன்செந்திலார்
 தங்கந்தனங்கநிகர்செக்கர்செய்சஞ்சலத்தினையே.

இ - ள். தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனியெனைத் தள்ளி -
 என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத் தவியாக
 என்னை இவ்விடத்திலே விட்டிப் பிரிந்து—அங்கே தங்கு அம்

தன்ங்கள் தரச் சென்றனர் - (தாம் போன) அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டுப் போன என்னுடைய நாயகர்—காதம் கந்தம் நம் கள் அலர் சூக்கண் ஆர் எழில் தண் செந்திலார் தம் கந்தன் - ஓர்காததூரம் மணம் வீசுகின்ற நம்முடைய தேன்பொருந்திய பூக்கள் நந்தன வனங்கனிலே நிறைந்திருக்கப் பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியை யுமுடைய திருச்செந்தூரில் வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது—அங்கம் நிகர் செக்கர் செய் சஞ்சலத்தினை அறிந்தாரிலை - திருமேனியைப்போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துக்கத்தை உணர்தாரில்லை. எ - று. [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைகண்டிரங்கல்.] (௫)

சலந்தரனாகந்தரித்தார்தந்தாதன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனாகந்தரைநடந்தாலெனச்சார்ந்ததண்டன்
சலந்தரனாகந்தளரச்செற்றார்தனயன் தலநச்
சலந்தரனாகந்தனக்கிறைசேர்செந்திற்சார்ந்திடற்கே.

இ - ன். சலம் தரம் நாகம் தரித்தார் - கங்கையையுந் தலைமாலையையும் சர்ப்பத்தையும் தரித்தவரும்,—தம் தாதன்றனதிடைச் சஞ்சலம் தர - தம்முடைய அடியாராகிய மார்க்கண்டேயரிடத்திலே துக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு—நாகம் தரை நடந்தாலெனச் சார்ந்த தண்டன் - யானையானது பூமியிலே நடந்தார்போலச் சேர்ந்த இயமனையும்—சலந்தரன் ஆகம் தளரச் செற்றார் தனயன் - சலந்தரனையும் உடலஞ்சோரும்படி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—தரம் நாகம் தனக்கு இறை சேர் செந்தில் தலம் சார்ந்திடற்கு நச்சலம் - மேன்மையையுடைய மலைகளுக்குத் தலைவராகியு மிருக்கின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்குந் திருச்செந்தூராகிய தலத்தையடைதற்கு—பாம் விரும்பினோயில்லை. எ - று. (௬)

சுடர்வஞ்சங்கரிக்கிச்சித்தேயந்தகைச்சங்கரனார்
சாரங்கஞ்சங்கரிதாஞ்சக்கரங்கையிற்றங்கினன்சேய்

சாரங்கஞ்சங்கரியாநண்ணினர்க்கந்தத்தந்திரத்தா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனச்செய்நின்சரண்டந்ததே.

இ - ள். சாரங்கம் சங்கரி கட்டு இச்சித்து ஏய்ந்த கைச் சங்கரனார் - மாணாது உமாதேவியினது கண்ணினதழகுக்கு விரும்பிவந்திருந்தாற்போலப் பொருந்திய கையையுடைய சங்கரரும்—சாரங்கம் சங்கு அரிதாம் சக்கரம் கையில் தாங்கினன் செய் சார் அங்கம் சங்கரியா நண்ணினர்க்கு - சாரங்க மென்னும் வில்லையும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும் கையிலே தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய புதல்வனாகிய மன்மதனுடைய பொருந்திய உடலத்தைக் கொண்டு (முன்போல யோகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்த தந்திரத்து ஆசாரம் - வேதத்தின் முடிவாகிய சைவாகமத்தினது சீலத்தை—கஞ்சம் கரிதேயெனச் செய் நின் சரண் தந்தது - செந்தாமரை மலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற உம்முடைய பாதம் கொடுத்தது. எ - று. இரண்டாமடியிலே சாரங்கமென்பது எதுகை நோக்கிச் சாரங்கமென ஓர் அகரம் விரியப்பெற்று நின்றது. (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகரர்சேர்க்கத்தடங்கணலை
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செய்யாடங்கச்சற்சனர்நித்
தந்தனஞ்சங்கையகலறத்தீசெந்திற்சார்கதனித்
தந்தனஞ்சங்கையநகனினையன்றாடரற்கே.

இ - ள். சங்கை அணி கரர் தம் தனம் சேர்க்கத் தடங்கண் அலை தந்தனம் - சங்குவளையலையணிந்த கையினையுடைய பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணர்க்க அவர்களுடைய விசாலமாகிய கண்களினாலே யாம் அலைந்தோம்:—சம் கை - (இனி அவர்களோடனுபவிக்குஞ்) சுகத்தை நீ வெறுத்துவிடு;—அலர் என் - (இதனுலுண்டாகும்) பழிமொழி நமக்கு ஏன்?—செய்யாந் தங்கச் சற்சனர் நித்தம் தனம் சங்கை அகல் அறத்து ஈ - இலக்குமி வசிக்கச் சன்மார்க்கமுடைய சனங்களுக்கு எப்பொழுதும் திரவியங்களை ஐயம் நீங்கிய தருமநெறியிலே கொடு:—தனித்தந்

தன் அஞ்சு அங்கை அநகன் இனையன் நல் தாள் தரற்குச் செந்
தில் சார்க - ஓற்றைக்கொம்பினையுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய
கையையுடைய பாவமில்லாதவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய
தம்பியாராகிய சுப்பிரமணியசுவாமியானவர் தம்முடைய நன்
மையாகிய பாதங்களை நமக்குத் தரும்பொருட்டு அவர் வீற்றிரு
க்குந் திருச்செந்துறை அடை. எ - னு. (அ)

தரங்கனந்தாரனனியேற்றெழிற்செந்திற்றந்தைநிரந்
தரங்கனந்தாரகநாடினென்றேநினைசத்தியரந்
தரங்கனந்தாரநகீசர்சேய்கிரித்தையலர்க்கந்
தரங்கனந்தாரளகஞ்சிற்றிடைசலசங்கன்களே.

இ - ள். தரங்கம் நந்து ஆரல் நனி ஏற்று எழில் செந்தில்
தந்தை - கடற்றிறைகள் சங்குகளை மதிலின்மேலே மிக ஏற்றுகி
ன்ற. அழகையுடைய திருச்செந்துரில் வீற்றிருக்கும் பிதாவாகி
யும்,—நிரந்தரம் தாரகம் நாடின கனம் என்று நினை சத்தியர்
அந்தரங்கம் நந்தார் - எக்காலத்தும் பிரமஸ்வரூபத்தை விசாரிக்
கில் நமக்கு மேன்மையாகுமென்று நினைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானி
களுடைய அந்தரங்கத்திலே கெடுதலின்றி விளங்குகின்றவ
ரும்,—அநகர் ஈசர் - ஆணவமில்லாதவருமாகிய பரமசிவனு
டைய—சேய் கிரித் தையலர்க்கு-குமாரராகியுமிருக்கின்ற முரு
கக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—தார் அளகம்
கனம்-மாஸையுடைய அளகமானது மேகத்தைப்போலும்;—
சிற்றிடை அந்தரம் - சிறுமையாகிய இடையானது ஆகாயத்
தைப்போலும்;—கண்கள் சலசம் - கண்களானவை செந்தாம
ரைமலரைப்போலும். எ - னு. [தலைவியினதவயவம் புகழ்தல்]

சங்கங்களங்கழனிக்கரைசேர்செந்திற்றங்கினநஞ்
சங்கங்களங்கரநண்ணரன்சேயெய்தச்சார்ந்தனஞ்சந்
சங்கங்களங்கனியைநிகர்தண்டதரற்கினிய
சங்கங்களங்கரெனின்றயாங்கணெஞ்சங்கரைந்தே.

அ

திருச்செந்திலந்தாதி.

இ - ள். சங்கங்கள் அம் கழனிக்கரை சேர் செந்தில் தங்கினம் - சங்குகள் அழகையுடைய வயல்களினது கரைகளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரின் கண் இருந்தனம்;—நஞ்சம் கம்களம் கரம் நண் அரன் சேய் எய்த - நஞ்சம் தலையும் கழுத்திலும் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சற்சங்கம் ஈரந்தனம் - சற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தோம்;—களங்கனியை நிகர் தண்டதரற்கு இனி அச்சங்கம் - களாப்பழத்தைப்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்;—களங்கரென நின்ற யாங்கள் நெஞ்சம் கரைந்து - குற்றத்தையுடையவர்களாய் நின்ற நாங்கள் மனம் உருகி. ஏ - று. நாங்கள் மனமுருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக.

(க0)

கரத்தரிக்கங்கணங்கட்டரனூர் தந்தகந்தரழ

கரத்தரிக்கங்கணங்கண்டசெய்ச்செந்திலெங்காங்கெயர்சா

கரத்தரிக்கங்கணங்கட்கயனூர்க்கெழிற்காசணிசே

கரத்தரிக்கங்கணங்கற்றிடத்தாங்கினர்கைச்சத்தியே.

இ - ள். கரத்து அரிக் கங்கணம் கட்டு அரனூர் தந்தகந்தர் - கையிலே சர்ப்பமாகிய கடகத்தைக் கட்டிய பரமசிவன் பெற்ற கந்தசுவாமியும்,—அழகர் - அழகையுடையவரும்,—அத்தர் - பிதாவும்,—இக்கு அங்கணம் கண்ட செய்ச் செந்தில் எங்காங்கெயர் - கரும்புகள் சேற்றினிடத்து உண்டாகப்பெற்ற வயல்களையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய காங்கேயருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்—சாகரத்து அரிக்கு - திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்திக்கும்,--அம் கணங்கட்கு - அழகிய (தேவர்முதலிய) கணங்களுக்கும்,—அயனூர்க்கு - பிரமதேவருக்கும்,—எழிற் காச அணி சேகரத்து அரிக்கு-அழகையுடைய இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியையுடைய இந்திரனுக்கும்,—அங்கு அணங்கு அந்நிய - அவ்விடத்தே (சூரன் முதலிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருக்

தம் நீங்கும்பொருட்டு—கைச்சத்தி தாங்கினர்—கையின் கண்ணே
வேலாயுதத்தைத் தரித்தருளினார். எ - று. காங்கேயரென்பது
காங்கேயரெனக் குறுக்கல்விகாரம்பெற்று நின்றது. (கக)

சத்திக்கரத்தனகச்சேயங்கத்தினைத்தந்தனன்
சத்திக்கரத்தனகச்சிலையாளிதன்னுளினேநே
சத்திக்கரத்தனகத்தியைந்தேத்தரன்றந்தகதிர்ச்
சத்திக்கரத்தனகசெந்திலாய்நின்சரண்சரணே.

இ - ள். சத்திக் கரத்தன் அகச் சேய் அங்கத்தினைத் தந்த
னன் - வலிமையையுடைய முதலையினது வயிற்றினுள்ளே புரு
ந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சுந்தரமூர்த்திநாய
னருடைய திருப்பதிகத்தின் பொருட்டு) அழைத்துக்கொடுத்த
வரும்—நல் சத்திக்கு அரத்தன் - நன்மையாகிய (தமதிடப்பா
தியிலிருக்கும்) உமாதேவிக்கு (வலப்பாதியிலே) சிவந்த ரூப
மாக விளங்குகின்றவரும்,—நகச் சிலை ஆளி - மகாமேருமலையை
வில்லாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளினை - தம்முடைய இரண்டு
பாதங்களையும்—நேசத்து இக்கர் அத்தன் அகத்து இயைந்து
ஏத்து அரன் தந்த - அன்பினைக் கருப்புவில்லையுடைய மன்மத
னுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துதி
க்கின்ற சங்கரகரத்தாவுமாகிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிர்ச் சத்
திக் கரத்து அனக - கிரணத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரி
த்த கையினையுடைய மலமுத்தரே,—செந்திலாய் - திருச்செந்தூ
ரையுடையவரே,—நின்சரணே சரண்-உம்முடைய பாதங்களே
எனக்குப் புகலிடம். எ - று. (கஉ)

சரிதங்கையாரக்கலன்றந்தனந்தரித்தார்நரகே
சரிதங்கையாரக்கரிடத்தினுர்தந்தண்செந்தினை
சரிதங்கையாரக்கணத்தின்னல்கைத்தல்சரத்தஞ்சேர்ச்
சரிதங்கையாரக்கசிந்திசைக்கின்றதகையினர்க்கே.

இ - ள். சரி தம் கை ஆரக் கலன் தம் தனம் தரித்தார் நர
கேசரி தங்கையார் இடத்தினார் - வளையலைத் தமது கையிலும்

முத்துமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முலையிலும் தரித்தவ
ரும் நரசிங்கவுருவங்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தங்கை
யாருமாகிய உமாதேவியார் பொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய
வராகிய—அக்கர் தந்த - சங்குமணியை அணிந்த ப்ரமசிவன்
பெற்ற—தண் செந்தில் நேசர்-குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்
தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதன் கையார் -
இன்பத்தை வெறுது செய்வார்;—அக்கணத்து இன்னல் கைத்
தல் சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்
தல் சத்தியம்;—தம் சீர்ச் சரிதம் கை ஆரக் கசிந்து இசைக்கி
ன்ற தகையினர்க்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழு
க்கம் பொருந்தும்படி மனங்கசிந்து சொல்கின்ற அன்பினையு
டையவர்களுக்கு. எ - று. முருகக்கடவுள் அன்பினையுடையவர்
களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார், துன்பத்தையொழித்தல் சத்
தியமெனக் கூட்டிக். (கடு)

இன்னந்தியங்கி நிகர்த்தசெங்கேழன்கையீரிரண்டா.
யின்னந்தியங்கிரியைச்சிலையாக்கிதன்சேயெழிற்செய்
யின்னந்தியங்கியிருங்கஞ்சஞ்சேர்செந்திலெந்தைதனை
யின்னந்தியங்கிசையக்கதியீந்தனனென்றனக்கே.

இ - ள். இன் அந்தி அங்கி நிகர்த்த செங்கேழன் - இனிதா
கிய செவ்வானத்தையும் அக்கினியையும் போன்ற செந்நிறத்தை
யுடையவராகியும்,—கை ஈரிரண்டு ஆய் இல் நந்தி அம் கிரி
யைச் சிலையாக்கி தன் சேய் - நான்கு கைகளையுடைய மாதாவை
பில்லாத கந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரும் அழகையு
டைய மகாமேருமலையை வில்லாக்கிக்கொண்டவருமாகிய புர
மசிவனுடைய குமாரராகியும்—எழில் செய்யில் நந்து இயங்கி
இரும் கஞ்சம் சேர் செந்தில் எந்தை - அழகைப்பொருந்திய
வயல்களிலே சங்குகள் ஊர்ந்து சென்று பெருமைவாகிய தாம
ரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிரு
க்கும் நமது பிதாவாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளானவர்,—

தனையின் நந்தி அங்கு இசைய - பாசத்தினுற் கெட்டுலேந்து அந்
தஸ்தலத்தின்கண்ணே சேர, — என்றனக்குக் கதி நந்தனன் -
எனக்கு மோகஷத்தைத் தந்தருளினார். எ - று. (கச)

தனக்கடங்காரெயில்செற்றகங்காளன் றனயனங்கந்
தனக்கடங்காதிழிதந்திக்கினையன்றளிர்மழிற்சந்
தனக்கடங்காநிறைசெந்திலினற்சேய்சயிலநங்கை
தனக்கடங்காணிநச்சாரிலையண்ணமரணியிலே.

இ - ள். தனக்கு அடங்கார் எயில் செற்ற கங்காளன் தன
யன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களுடைய மும்மதில்களையும்
அழித்த முழுவெலும்பை யணிந்த பரமசிவனுடைய குமார
ரும், — அம் கந்தன் - அழகைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும் -- அக்
கடம் காது இழி தந்திக்கு இளையன் - அந்த மதமானது காதி
னின்றும் சொரிகின்ற யானையாகிய விராயகக்கடவுளுக்குத்
தம்பியும், -- தளிர் எழிற் சந்தனக் கடம் கா நிறை செந்திலில் நந்
சேய் - தளிர்களைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்தனமரங்க
ளின் காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற திருச்செந்
தூரில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இளையோருமாகிய சுப்பிரமணிய
சுவாமியினது — சயில நங்கை தனக்கடம் காணின் - மலையிலிரு
க்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக் காண்பாரா
யின், — அண்ணல் தரணியில் நச்சார் இலை - தலைவனே, இப்பூமி
யின்கண்ணே விரும்பாதாரில்லை. எ - று. [பாங்கன் தலைவி
யின் அவயவத்தழகை வியத்தல்.] (கரு)

தரணியனையநிறத்தண்ணலாரிரந்தன் றளந்த
தரணியனையநிறைஞ்சயிலார்நற்றனிச்சிலையாந்
தரணியனையனகணையந்தரிதந்திடுகந்
தரணியனையனென்சேயலர்த்தாள்கடரித்திறைஞ்சே.

இ - ள். தரணி அனைய நிறத்து அண்ணலார் - சூரியனைப்
போன்ற நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும், —
அன்று இரந்து அளந்த தரணியன் அயன் இறைஞ்ச அயிலார்

அக்காலத்து யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ்ணு
மூர்த்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தை யுடைய
வவராகியும்,—நல் தனிச் சிலையாம் தரணியன் ஐ அன்கன் அணை
அந்தரி தந்திடு கந்தர் - நல்ல ஒப்பில்லாத வில்லாகிய மலையை
யுடையவரும் அழகினையுடைய மலரகிதருமாகிய பரமசிவனைச்
சேர்ந்த உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுளாமியாகியுமிருக்கின்ற
முருகக்கடவுளே - அணி அல் - (நமக்குப்) பெருமைபொருந்திய
அரணியிருக்கின்றார்;—நெஞ்சே நையல் - மனமே; நீ வருந்தா
தே;—அலர்த் தாள்கள் தரித்து இறைஞ்சு—அவருடைய செந்தா
மரைமலர்போலுந் திருவடிகளைத் தாங்கி வணங்கு. எ-று. அல்
லென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு “இரவுமிருளு மிரும்பின்
பெயரு—மெயிலுமிரவியுமல்லென லாகும்” என்னும் பிங்கலந்
தைச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கக)

தரிக்கனந்தங்கலைநீள் சடைக்கைக்கனற்சங்கரனந்
தரிக்கனந்தங்கலைநீதிகள் சாற்றரன் நந்தநற்கந்
தரிக்கனந்தங்கலைநீர்ச்செய்க்கணஞ்செந்திலார்தளையா
தரிக்கனந்தங்கலைநீத்திழந்தேங்கரச்சங்கங்களை,

இ - ள். தரிக்க நந்து அம் கலைநீள் சடைக் கைக்கனல் சங்
கரன் - தன்னைச் சூடிக்கொண்ட மாத்திரத்தில் ஆக்கம்பெற்ற
அழகிய சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும் கையிலே
பொருந்திய அக்கினியையுமுடைய சங்கரரும்—அந்தரிக்கு அன
ந்தம் கலை நீதிகள் சாற்று அரன் - உமாதேவிக்கு முடிவில்லாத
சாத்திரமார்க்கங்களை உபதேசித்த சங்கார கர்த்தாவுமாகிய பர
மசிவன்—தந்த நற் கந்தர் - பெற்ற நன்மையையுடைய கந்தசு
ளாமியாகியும்,—இக்கு அனம் தங்கு அலைநீர்ச் செய்க்கண் ஆம்
செந்திலார் - கரும்புகளானவை அன்னங்கள் இருக்கின்ற அலை
யையுடைய ஜலம் பொருந்திய வயல்களிலே உண்டாகப்பெற்ற
திருச்செந்தூரையுடையவராகியு மிருக்கின்ற முருகக்கடவுளு
டைய—தனை ஆதரிக்க - மாலையை விரும்பினமாத்திரத்தில்,

நந்தம் கலை நீத்துக் கரச்சங்கங்கள் இழந்தேம் - நம்முடைய வஸ்திரத்தை நீங்கிக் கையிலிருந்த சங்கவளையல்களை இழந்தனம். எ - று. [முருகக்கீடவுள் பவனிவருதல் கண்டு மால் கொண்டு வஸ்திரமும் வளையலு மிழந்துநின்ற மகளிர் சொல்லியது.] (கஎ)

சங்கரியக்கரிகர்த்தநின்றாழைதகையதென்னச்
சங்கரியக்கரிறைஞ்செழிற்செந்திற்சடானனகஞ்
சங்கரியக்கதிர் தானிசைகின்றசரணத்தினுற்
சங்கரியக்கணத்தேயெற்செறியந்தகற்சினந்தே.

இ - ள். சங்கரி அக்கம் நிகர்த்த நின் தாழை தகையது என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய பிதாவாகிய பரமசிவனது செய்கையைப்போல,—சங்கு அரியக் கர் இறைஞ்சு எழிற் செந்திற் சடானன-சங்கையுடைய விஷ்ணு மூர்த்தியும் இயக்கர்களும் வணங்குகின்ற அழகையுடைய திருக் செந்தூரில் வாழும் ஆறுதிருமுகங்களையுடையவரே,—கஞ்சம் கரியக் கதிர் இசைகின்ற சரணத்தினால் சங்கரி - தாமரைமலரும் கருகும்படியாக ஒளி பொருந்துகின்ற உம்முடைய பாதத்தினுற் கொன்றருளும்—அக்கணத்தே எற் செறி அந்தகற்சினந்து - அந்தக்கணத்தே என்னைச் சேரும் இயமனைக் கோபித்து. எ - று. இயமனைக் கோபித்துக் கொன்றருளுமெனக் கூட்டிக்.()

தகரனலங்கரிறைநிறத்தான்செந்திற்றந்தைசங்கேய்ந்
தகரனலங்கனளிஞாதனத்தினன்முழளகந்
தகரனலங்கடரநின்மசத்தியன்றாளெனினந்
தகரனலங்கனன்றாலெனச்சீறிடத்தக்கரன்றே.

இ - ள். தகரன் - மேடவாகனத்தையுடையவராகியும்;—நல் அங்கம் நிறை நிறத்தான் - நன்மையாகிய திருமேனியிலே நிறைந்தவண்ணத்தையுடையவராகியும்,—செந்தில் தந்தை - திருச்செந்தூரில் வாழும் பிதாவாகியும்,—சங்கு ஏய்ந்த கரன்

அலங்கல் நனிஞாதனத்தினன் தாம் - சங்கு பொருந்திய கையை யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் மாலையையணிந்த தாமரை யாசனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அளகம் தகர நலங்கள் தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர்ச்சாந்தாகாகிய இன்பத்தைத் தரும்படி நின்ற கிரியாசத்தியாகிய தெய்வ யானையையுடையவராகியு மிருக்கின்ற கந்தசுவாமியினுடைய—தாளெனின் - பாதமென்பேனாயின்,—அந்தகர் அனலம் கன்ன ருலெனச் சீறிடத் தக்கரன்று - யமனார் வடவாழ்காக்கினி சுவா லித்தாற் போலக் கோபித்தற்குத் தக்கவரல்லர். எ - று. (கக)

தக்கனகத்தினடறணித்தானயன்றன்கதிசந்

தக்கனகத்திகிரிக்கரனாக்கங்கடந்தளிக்கத்

தக்கனகத்தியனையாளியென்னெஞ்சதாஞ்சலசந்

தக்கனகத்தினகரன்றன்செந்திலைச்சந்திக்கினே.

இ - ன். தக்கன் அகத்தின் அடல் தணித்தான் (கதி) - தக் கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமையை அடக்கிய உருத்திர மூர்த்தியுடைய பதத்தையும்—அயன்றன் கதி - பிரமனுடைய பதத்தையும்—சந்தக் கனகத் திகிரிக்கரன் ஆக்கங்கள் - அழகினையுடைய பொன்மயமாகிய சக்கரத்தைத்தரித்த கையையுடைய விஷ்ணுவினது செல்வத்தையும்—தந்து அளிக்கத் தக்கன் - தந்து காக்கத்தக்கவர்—அகத்தியனை ஆளி - அகஸ்திய மகா முனிவரை ஆண்டருளினவரும்—என் நெஞ்சதாம் சலசம் தக் கன் நகு அத் தினகரன் - என்னியமாகிய தாமரைமலருக்கு அன்பராகி விளங்குகின்ற அந்த ஞானசூரியருமாகிய முருகக் கடவுளானவர்,—தன் செந்திலைச் சந்திக்கின்—தம்முடைய திருச் செந்தூரைச் சந்திக்கில். எ - று. முருகக்கடவுளானவர் தம் முடைய திருச்செந்தூரைச்சந்திக்கில் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவினுடைய செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக. (உ௦)

சந்தத்தனத்திகடந்திறத்தாசைதலத்தினிச்சை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியன்றனதிலிற்சேர்
சந்தத்தனத்தியதளான்றனயதடக்கயல்கஞ்
சந்தத்தனத்தினினங்கீழிழிசெந்திற்றங்கினற்கே.

இ - ள். சந்தத் தனத்திகள் தம் திறத்து ஆசை - சந்தனத்
தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது காரணத்தாலாகிய
ஆசையையும்—தலத்தின் இச்சை - மண்ணில் வைக்கப்படும்
ஆசையையும்—சந்தத் தனத்தின் நசை தீர் - அழகையுடைய
பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்தருளும்,—அடியன்றனது
இல் இல் சந்து சேர் அத்தன் அத்தி அதளான் தனய - தமதீடி
யாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மனைவியாகிய பரவையி
னது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலை
யுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடக்கயல்
கஞ்சம் தத்த நத்தின் இனம் கீழ் இழி செந்தில் தங்கினற்கு -
பெரிய கயன்மச்சங்கள் தாமரைமலரிலே பாய (அதின்மேற்று
யின்ற) சங்குக் கூட்டங்கள் கீழே யிறங்கப்பெற்ற உம்முடைய
திருச்செந்துரிலே வந்து வசித்த எனக்கு. எ - று. பரமசிவனு
டைய குமாரரே எனக்குப் பெண்களது காரணத்தாலாகிய,
ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்படுமாசையையும் பொன்னி
லேறு மாசையையும் தீர்த்தருளுமெனக் கூட்டுக. (உக)

தங்கச்சினகரநேராக்கலந்திச்சகநிறைந்தார்
தங்கச்சினகரநேயர்தனயன்றனக்கினிதார்
தங்கச்சினகரநீள்செந்தினாட்டிற்றனகரிதர்
தங்கச்சினகரநற்கனென்னங்கடையலர்க்கே.

இ - ள். தங்கு அச்சின் அகரம் நேராக் கலந்து இச்சகம்
நிறைந்தார் - பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்குள்ளே அகர
மாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிர்கள்தோறும் பொருந்தி இவ்
வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம் கச்சி நகரம் நேயர் - தம்
முடைய காஞ்சீபுரத்தில் விருப்பத்தை யுடையவருமாகிய பர

மசிவனுடைய—தனயன்றனக்கு இனிதாம் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தங்க சினகரம் நீள் செந்தில் நாட்டில் - பொன்னுலாய கோயிலானது உயர்ந்திருக்கப் பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய நாட்டின்கண்ணே—கீரி தந்தத் தனம் கச்சில் நகர நற்கனன் என். நங்கள் தையலர்க்கு - யானைக்கோட்டைப் போலும் தனங்கள் கச்சுள்ளே நின்றும் பிறங்குதற்கு நல்ல கனம் யாது காரணத்தாலுண்டாயது எங்களுடைய பெண்ணுக்கு? எ - று. பாங்கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது. [செவிலி தலைவியினது முலை யிறுமாப்பைக் கண்டையுற்றுப் பாங்கியை வினாவல்.] (உஉ)

அலரினனந்தலையாழிகண்டாங்குச்சிகியினிடை
யலரினனந்தநிகரயிலான்செந்திலாயிழையை
யலரினனந்தநினைநிலந்தேர்ந்ததற்கன்றயலா
ரலரினனந்தஞ்சொலற்கிடனொருஞ்சழிகின்றதே.

இ - ள். ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாங்கு - சமுத்திரத்தினது நடுவிலே சூரியன் தோன்றிறுந்தோல—சிகியினிடை அவர் இனன் - மயில்வாகனத்திலே விளங்குகின்ற தலைவரும்,— அந்தம் நிகர் அயிலான்—அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்தில் ஆயிழை— திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—ஐயலர் இனல் நந்த நினை நிலம் தேர்ந்ததற்கு - ஐந்து புஷ்பபாணங்களாலாகிய துன்பங்கெடும்படி உன்னை இந்நாட்டின்கண்ணே தேடியதற்கு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம் சொலற்கு இடனொருஞ்சு அழிகின்றது - அந்நாளிலே அயலவர்கள் பழிமொழியாக அளவில்லாத வார்த்தைகளைப்பேசுதலுக்கு இடமாக மனம் வருந்துகின்றது. எ - று. [அலரறிவுறுத்தல்.] (உந.)

தேயத்தியங்கியலகிறலங்களிற்சென்றடிக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்

தேயத்தியங்கின நித்திலந்தானெறிசெந்திலடைந்
தேயத்தியங்கிதரித்தான் நனயற்றெரிசிக்கினே.

இ - ள். தேயத்து இயங்கி அலகில் தலங்களில் சென்று
அடிகள் தேய தியங்கி அலையல்-தேசங்கள் தோறுஞ் சஞ்சரித்து
அளவில்லாத க்ஷேத்திரங்களிலே போய்க் கால்கள் தேயும்படி
தியங்கி அலையாதே, —கதி சேர்தல் திடம் - மோக்ஷத்தை அடை
தல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அங்கு இனம் நித்திலம் எறி
செந்தில் அடைந்து - ஆரவாரித்துச் சமுத்திரமானது அவ்விட
த்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையிலெறியப்பெற்ற திருச்
செந்துரைச் சேர்ந்து, — ஏய் அத்தி அங்கி தரித்தான் தனயன்
தெரிசிக்கின் - அவ்விடத்திலிருக்கின்ற எலும்பையும் அக்கினி
யையும் தரித்த பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவு
ளைத் தரிசிக்கில். எ - று. முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் மோக்ஷ
த்தையடைதல் நிச்சயமெனக் கூட்டுக. மூன்றாமடியின் முதலி
லிருக்கும் ஏகாரம் அசைநிலை. (உசு).

சிக்கத்தனங்கடிறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகளை
சிக்கத்தனங்களளித்தழிந்தேற்கெழிற்செந்திறி
சிக்கத்தனங்கழலையேத்தநல்கினன் சீர்நிறைகா
சிக்கத்தனங்கள்கிலேசன்றந்ததிறற்கந்தனே.

இ - ள். சிக்கத் தனங்கள் திறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தை
கள் நேசிக்க-கண்டவர்கள் தங்களிடத்தில் அகப்படும்படி முலை
களைத் திறவாரின்ற பெண்களுடைய மனம் விரும்பும்பொரு
ட்டு—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேற்கு - திரவியங்களை அவர்க
ளுக்குக் கொடுத்துக் கெட்டவனாகிய எனக்கு—எழில் செந்தில்
தரிசிக்க - அழகையுடைய திருச்செந்துரைத் தரிசிப்பதற்கும்,—
தன் அம் கழலை ஏத்த - தம்முடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப்
பதற்கும்,—நல்கினன் - அருள்செய்தார்—சீர் நிறை காசிக் கத்
தன் நறிகள் அகிலேசன் தந்த திறல்கந்தன் - சிறப்புப்பொருந்
திய காசியில் வீற்றிருக்கும் கருத்தாவாகிய எங்கள் விசுவநாத

சுவாமிபெற்ற வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவர். எ - று. கந்தசுவாமியானவர் எனக்குத் திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும் அருள்செய்தாரெனக் கூட்டுக. (௨௫)

கந்தரங்கானந்தனிற்சென்றடங்கிலென்காசிக்கடேந
கந்தரங்கானந்தநண்ணிலென்கன்னியாகட்டளக
கந்தரங்கானந்தநின்றாடுழிற்செந்திற்கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங்கானந்தநல்கச்சனனங்கடந்திலரே.

இ - ள். கந்தரம் கானந்தனில் சென்று அடங்கில் என் - முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப் புலனெடுங்க இருந்ததனற் பயன் யாது?—காசிக்கு அநேகந்தரம் கால் நந்த நண்ணில் என் - காசிக்கு அநேகமுறை கால்கள் வருந்தும்படி போனதினற் பயன் யாது?—கன்னியர் கந்தரம் கட்டு அளகம் கான் நந்த நின்று ஆடு எழில்செந்தில் கண்டு இறைஞ்சி - பெண்கள் மேகம் போலும் நிறத்தையுடைய கட்டப்பட்ட அளகத்திலே வரசம் மிக நின்று நடிக்கின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி,—கந்தர் அங்கு ஆனந்தம் நல்க - முருகக்கடவுள் அவ்விடத்திற் சிவானந்தத்தை அருள—சனனம் கடந்திலர் - அதனாலே தங்கள் பிறவியை நீங்காதவர்கள். எ - று. சிவானந்தம்போற் கர்மயோகங்கள் பயன் படாவென்பது கருத்து. ()

கடனந்தினாகத்ததளாடையாயெனைக்காக்கனிற்கே
கடனந்திநாணிதத்தாயெனநாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
கடனந்திநாதன்றையனற்செந்திலிற்காரிகையே
கடனந்தினாயகங்காதலர்தேரிந்கலிக்கின்றதே.

இ - ள். கடம் நந்து இல் நாகத்து அதள் ஆடையாய் - மதங்கெடுதலில்லாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரே—எனைக் காக்கல் நிற்கே கடன் - அடியேனை இரட்சித்தல் உமக்கே கடனாம்—அந்தி நாண் நிறத்தாய் என - செக்கர்

மேகம் நாணத்தக்க செந்நிறத்தையுடையவரே என்று—நாரணன் கண்டு இறைஞ்சு எங்கள்தம் நந்தி நாதன்தனயன் - விஷ்ணுமூர்த்தி தரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களுடைய நந்தியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நற்செந்திலில் காரிகையே - நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கும்பெண்ணே,—கடல் நந்தின் நாயகம் காதலர்தேரில் கலிக்கின்றது - சமுத்திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளுடைய நாயகமாகிய வலம்புரி உன்னுடைய தலைவரினதுதேரிலே சத்திக்கின்றது. எ - று. [பாங்கி வலம்புரிகேட்டுத் தலைவனது வரவறிவுறுத்தல்.] (உஎ)

கணக்காகநாய்கழன் காயநிலையெனக்கண்ணியென்ன
கணுக்காகநானலைந்தெய்த்தேனெழிற்செந்திற்கந்தநெற்றிக்
கணக்காகனூர்தந்தநின்றனையேயினிக்காதலினூற்
கணக்காகனூரிகர்த்தேயழியங்கத்தின் காதலற்றே.

இ - ள். கணக் காகம் நாய்கள் தின் காயம் நிலை எனக் கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் நாய்களும் உண்கின்ற சரீரத்தை நித்தியமென்று நினைத்து,—என்ன கணக்கு ஆக நான் அலைந்து எய்த்தேன் - என்ன தாற்பரியத்தின்பொருட்டு யான் அலைந்து இளைத்தேன்?—எழிற் செந்தில் கந்த - அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்குங் கந்தசுவாமீ,—நெற்றிக்கண் அக்கு ஆகனூர் தந்த நின்றனையே - நெற்றிக்கண்ணையும் எலும்பு மணியைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரமசிவன் பெற்ற உம்மையே—இனிக் காதலினால் கணக் கா - இனி விருப்பத்தினாலே தியானிக்கும்பொருட்டு (இடையூறுவராமற்) காத்தருளும்—கனூரிகர்த்து அழி அங்கத்தின் காதல் அற்று—சொப்பனத்தைப் போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி. எ-று. கண்ண என்றது கண என இடைக்குறைந்து நின்றது. சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி உம்மையே தியானிக்கும்பொருட்டுக் காத்தருளுமெனக் கூட்டுக. - (உஅ)

காதலையானின்றனக்காக்கினனினிக்காயந்தந்தே
காதலையானின்றனக்காரணனடிக்கஞ்சங்கணீங்
காதலையானின்றகங்கரைந்தேத்தரன்கண்ணியராக்
காதலையானின்றசங்கரன்சேய்செந்திற்காங்கெயனே.

இ - ள். காதலையான் நின்றனக்கு ஆக்கினன் - விருப்ப
த்தைநான் உம்மேல் வைத்தேன்;—இனிக் காயம் தந்து காதல் -
இனிச் சரீரத்தைப் படைத்துக் கொல்லாதொழியும்.—ஐயான் -
சூக்குமருபியும்—இன் தனம் காரணன்—இனிமையாகிய அருட்
செல்வத்துக்குக் காரணரும்—அடிக் கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான்
நின்று அகம் கரைந்து ஏத்து அரன் - தம்முடைய பந்த
மாகிய தாமரைமலர்களை நீங்காமல் திருப்பாற்கடலிலே நித்தி
ரைசெய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தி முன்னின்று மனம் உருகித் துதிக்
கப்பெற்ற சங்கரகர்த்தாவும்—கண்ணி அராக் காது அலையா
நின்ற சங்கரன் சேய் - மாலையாகச் சர்ப்பம் காதுகளிலே அசை
கின்ற சுஷ்ஞ்செய்பவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—
செந்தில் காங்கெயனே - திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்தி
ரரே. எ - று. சன்னமரண துக்கங்களை நீக்கி நித்திய பேரின்ப
மயமாகிய மோக்ஷத்தைத் தந்தருளும் என்பது கருத்து. (உக)

காயங்கலையநலியந்தகனணைகாலஞ்செய்ய
காயங்கலையதளானிலநீரழல்காற்றெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்தாயினன்காதலழ
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலாயென்ககன்றனஞ்சே.

இ - ள். காயம் கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம் - சரீரம்
நீங்கும்படி வருத்துகின்ற இயமன்வருங்காலத்திலே—செய்ய
காயம் கலை அதளான் - (சாக்கிபுநாயனாரெறிந்த) - செங்கல்லா
லாகிய சிவந்த தழும்பையும் கலைமானினது தோலையு முடைய
வராகியும்—நிலம் நீர் அழல் காற்று எழில் ஆகாயம் கலையன்
அலரி சித்து ஆயினன் - பிருதிவியும் அப்புவும் தேயுவும் வாயு
வும் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும் ஆன்மா

வும் ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பர வனுடைய—காதல் அழகு ஆய் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி;—அங்கு அலை அதிரும் செந்திலாய் என்க - அவ்விடத்தே, சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்தூரை யுடையவரே என்று சொல்லு;—கன்றல் நெஞ்சே - வருந்தாதொழி என்மனமே. எ - று. என்மனமே இயமன் வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று சொல்லு எனக்கூட்டுக. சரீராதியத்திலே மனமானது எப்பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும் என்பது சாத்திரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னார். எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ அதுவே சரீராதியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலை எக்காலத்திலும் இடைவிடாது செய்தாலொழியச் சரீராதியத்திலே செய்தல் கூடாது எனவும், அதனால் எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்து கொள்க.

(ந.0).

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

